

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.21.972/2017/7. szám

A tanács tagjai: Böszörményiné dr. Kovács Katalin a tanács elnöke

Salamonné dr. Piltz Judit előadó bíró

. Döme Attila bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője:

. Traj Zoltán ügyvéd

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

Dömse Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Dömse Boglárka ügyvéd)

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

écsi Törvényszék 2.Pf.21.317/2016/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

ári Járásbíróság 8.P.20.306/2014/41.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 38.100 (harmincnyolcezer-száz) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak külön felhívásra 316.000 (háromszáztizenhatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes házastársa 2013. január 24-én este jelentkezett az alperes sebészeti ügyeletén hasi fájdalmak miatt. Vizsgálatot követően január 25-én hajnalban vették fel a belgyógyászati osztályra. Az ott elvégzett vizsgálatok alapján heveny hasnyálmirigy-gyulladást állapítottak meg nála, emelkedett májenzim

értékekkel. Nulldiéta mellett görcsoldó, fájdalomcsillapító gyógyszereket, savcsökkentő kezelést, infúziókat és antibiotikumot kapott. Január 25-én este nehézlégzés és fulladás lépett fel nála, mellkasröntgent és vérvizsgálatot követően egyeztettek az intenzív osztály ügyeletesével, aki oxigén adását és acidózis korrekciót javasolt. Január 26-án a megkezdett kezelést folytatták, az acidózis javult, a hypoxia továbbra is fennállt, majd az este folyamán a beteg állapota romlott. Január 27-én 0 óra 30 perckor intenzív osztályos konzíliumot tartottak, amely alapján nem tartották indokoltnak a beteg ellátásának intenzív osztályon történő folytatását. 10 óra 50 perckor a beteg keringése, légzése összeomlott, újraélesztést követően az intenzív osztályra került áthelyezésre, ahol a kapott kezelések ellenére 2013. január 30-án elhunyt. A boncjegyzőkönyv szerint a halál oka masszív, a hasnyálmirigy teljes elhalásával járó heveny hasnyálmirigy-gyulladás kapcsán kialakult többszervi elégtelenség volt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében vagyoni és nem vagyoni kárai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [5] Határozata indokolásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 474-483. §-ának, 76. §-ának, 84. § (1) bekezdés e) pontjának, 318. § (1) bekezdésének és 339. § (1) bekezdésének, valamint az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 77. § (3) bekezdésének, 119. § (3) bekezdés b) pontjának és 244. §-ának felhívását követően rögzítette, hogy a beteg halála nem vitatottan az alperes által nyújtott kezelés során következett be, ezért az alperes csak annak bizonyítása esetén mentesülhetett a felelősség alól, amennyiben az általa nyújtott kezelés során az általában elvárható gondossággal, az írott és íratlan szakmai követelményeknek, szakmai szabályoknak megfelelően járt el, és a kár ennek ellenére következett be, vagy ettől függetlenül ugyanígy bekövetkezett volna.
- [6] A perben kirendelt szakértő véleménye alapján azt állapította meg, hogy az alperes rosszul ítélte meg a beteg állapotát, így az intenzív osztályos kezelésre későn került sor, ezzel az alperes nem tartotta be a szakmai irányelv előírásait. Erre figyelemmel vizsgálta, hogy a kár ettől függetlenül, megfelelő ellátás esetén ugyanígy bekövetkezett-e volna.
- [7] A szakvélemény alapján azt állapította meg, hogy a betegség gyors progressziójára és arra, hogy a betegség oki terápiája, vagyis az elindult önmésztődéses és környezetet roncsoló folyamatok

viSSzafoRdíTása intenzív osztályos ellátással sem lett volna lehetséges, a betegség akkor is a beteg halálát okozta volna, ha a kezelés - akár már rögtön - intenzív osztályon történik. A szakvélemény alapján kiemelte, hogy az intenzív osztályos ellátással is csak lassítani lehetett volna a betegség lefolyását, de a felperes házastársának ez esetben sem lett volna esélye a felgyógyulásra. Mindezek alapján azt állapította meg, hogy az alperes mulasztása a betegtől a gyógyulás értékelhető, reális esélyét nem vette el, ekként a bekövetkezett káresemény és a nem megfelelő ellátás között nem állapítható meg az ok-okozati összefüggés fennállta.

- [8] A felperes azon hivatkozásával kapcsolatban, hogy a kezelés műtéti úton is lehetséges lett volna, a szakvélemény alapján azt állapította meg, hogy nem volt esély olyan javulásra, amelynek eredményeképpen a sebészeti beavatkozás szóba kerülhetett volna, tehát ezzel kapcsolatban is az okozati összefüggés hiánya miatt találta alaptalannak a keresetet.
- [9] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [10] Ítélete indokolásában az elsőfokú bírósággal egyezően állapította meg, hogy a felperes házastársa teljes bizonyossággal akkor is meghalt volna, ha hamarabb kerül az intenzív osztályra. Rögzítette, hogy az alperes szakmai mulasztása a későbbi sajnálatos halálos eredményre befolyással nem bírt, abban szerepet nem játszott, ezért a mulasztás és a halál között oksági kapcsolat nincs.
- [11] Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban is, hogy az alperes nem hibázott, amikor nem kísérelte meg a műtéti beavatkozást, e körben is teljes mértékben osztotta az elsőfokú ítéletben kifejtett indokait.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen kérte annak hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó ítélet meghozatalát, másodlagosan mindkét fokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett az első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását.
- [13] Kérelmében hivatkozott arra, hogy a férjénél az alperes már január 25-én felállította az akut hasnyálmirigy-gyulladás diagnózisát, amelyre tekintettel - a szakvéleménnyel ellentétben - a szakmai protokoll alapján már ekkortól kötelező lett volna az intenzív osztályos kezelés. Állította, hogy a betegnél kialakult kórképek a leghatékonyabban intenzív osztályos háttér mellett uralhatók, illetve előzhetőek meg az ebből származó, akár halált okozó súlyos hátrányok. Hivatkozott arra, hogy a betegség műtéti úton is kezelhető lett volna, mert esély lett volna a beteg állapotának javulására, amely esetben szóba jöhetett volna a műtét. Álláspontja

szerint a kórbonctani leletből nem lehet kiindulni, mert az abban rögzített állapot kialakulása az alperes mulasztásának következménye.

- [14] Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság a szakvéleményre hivatkozással azt állapította meg, hogy a beteg teljes bizonyossággal meghalt volna akkor is, ha hamarabb kerül az intenzív osztályra. Ezzel szemben kiemelte, hogy a szakértők szerint csupán kevés esélye lett volna a túlélésre.
- [15] Állította, hogy az alperes nem az Eütv. 77. § (3) bekezdésben írt elvárható gondossággal látta el a házastársát, ezzel a mulasztásával elvette a gyógyulás esélyét.
- [16] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte annak helyes indokai alapján.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [17] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [18] A Pp. 270. § (2) bekezdésének és a Pp. 275. § (3), illetve (4) bekezdéseinek együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálat alapja lehet valamely anyagi jogi vagy eljárási szabálysértés, utóbbi azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.
- [19] Rögzíti a Kúria: annak megítélése, hogy az alperes a felperes hozzátartozójának ellátása során a szakma szabályai és az irányadó protokoll betartásával járt-e el, szakkérdés. Az elsőfokú bíróság a perben beszerzett, ellentmondásmentes, aggálytalan szakvélemény alapján helyesen állapította meg, hogy mivel az alperes a beteg felvételét követően rosszul ítélte meg az állapotát, ezért nem a szakma szabályainak és az irányadó protokollnak megfelelő időben került sor az intenzív osztályos kezelésére. A felperes felülvizsgálati kérelmében történt hivatkozásával ellentétben azonban a szakvélemény alapján az is megállapítható, hogy a kezelés belgyógyászati osztályon való megkezdése és az ott nyújtott ellátás megfelelő volt. Az alperes szakvélemény alapján igazolható mulasztására tekintettel az eljáró bíróságok helyesen vizsgálták az alperes mulasztása és a felperes hozzátartozójának halála közötti okozati összefüggést.
- [20] A szakvélemény alapján egyértelműen állítható, hogy a felperes hozzátartozója a betegség kezdetétől az életét veszélyeztető, súlyos állapotba került (31. sorszámú szakvélemény 28. oldal). A szakvélemény megállapításaira figyelemmel az eljáró bíróságok helyesen állapították meg azt is, hogy adott esetben nem volt olyan oki kezelés, ami visszafordíthatta volna a hasnyálmirigy teljes elhalását, a betegség akkor is a beteg halálát okozta volna, ha kezelése intenzív osztályon történik (31. sorszámú szakvélemény 26. oldal).

- [21] Kiemeli a Kúria, hogy annak megítélése, hogy a betegnek az adott körülmények között volt-e reális esélye az életben maradásra, illetve a felgyógyulásra, a szakvélemény megállapításainak figyelembevételével az eljárás bíróságok feladata volt. Az írásban előterjesztett szakvélemény alapján rögzíthető, hogy csak lassítani lehetett volna a sokszervi elégtelenség kialakulását, progresszióját, a beteg halálát megakadályozni nem lehetett volna (31. sorszámú szakvélemény 27. oldal). A szakértők személyes meghallgatásuk során megerősítették: bizonyossághoz közeli valószínűséggel állítható, hogy időben megkezdett intenzív osztályos kezelés esetén is meghalt volna a beteg; legfeljebb néhány nappal, esetleg 1-2 héttel tovább élhetett volna. Az írásbeli szakvélemény és a szakértők szóbeli nyilatkozata alapján – a felperes felülvizsgálati kérelmében tett állításával ellentétben – az állapítható meg, hogy intenzív osztályos kezelés mellett sem lett volna esély olyan javulásra, hogy a beteg műthető legyen, javulás nélkül pedig a műtét nem jöhetett szóba, az csak rontott volna a felperes hozzátartozójának állapotán.
- [22] Mindezek alapján tehát az eljárás bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutottak arra a következtetésre, hogy a betegnek időben megkezdett intenzív osztályos kezelés esetén sem lett volna értékelhető esélye a túlélésre, illetve a gyógyulásra, tehát az alperes mulasztása és a beteg halála közötti okozati összefüggés nem állapítható meg.
- [23] A felperes felülvizsgálati kérelmében sérelmezte azt is, hogy a másodfokú bíróság azzal az indokkal nem vette figyelembe az általa a fellebbezéséhez csatolt mellékleteket, hogy azok a másodfokú eljárásban már nem voltak előterjeszthetőek. Rámutat a Kúria: annak ellenére, hogy a törvényszék ítélete indokolásában a Pp. 235. § (1) bekezdésére hivatkozással rögzítette, hogy a fellebbezéshez csatolt új bizonyítékot nem tudta figyelembe venni, azokat a perben kirendelt szakértő a szakvélemény elkészítésekor megfelelően értékelte. Kiemeli a Kúria, hogy adott esetben nem olyan okirati bizonyítékokról volt szó, amelyeket a felperes utóbb szerzett be, illetve terjesztett elő, hanem szakmai szabályokról és protokollokról, amelyeket a szakértők a szakvéleményük kialakításakor figyelembe vettek, anélkül hogy azokat korábban az iratokhoz csatolták volna.
- [24] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az mindenben megfelelt az irányadó jogszabályoknak.

Záró rész

- [25] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes részére a jogi képviselővel összefüggésben felmerült

felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, amelynek összegét a felülvizsgálati pertárgyérték alapulvételével a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján, a (6) bekezdés alkalmazásával állapította meg.

- [26] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerint számított felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes köteles megfizetni az államnak a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.
- [27] A Kúria a felperes tárgyalás tartása iránti kérelmét a Pp. 273. § (5) bekezdésének első fordulata alapján, annak elkésztése miatt nem vette figyelembe, ezért a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2018. szeptember 19.

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. a tanács elnöke, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. előadó bíró, Dr. Döme Attila s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírószági ügyintéző
HM